

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115203440
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5115203440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zast. Bobák, Bollová a spol. s r.o., advokátska kancelária, Dr.VI.Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: B. Š.N., I.. XX.XX.XXXX, Z. N. XXXX/XXA, N. I. W., o zaplatenie 85,40 Eur prísl.,

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 33,98 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 33,98 Eur od 25.10.2013 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietla.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 27.01.2015, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 09.02.2015, domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 85,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne a náhrady trov konania. Uplatnený nárok navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvu s dodatkom. Na základe zmlúv navrhovateľ odpredal odporcovi mobilné zariadenie. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2013/06-2013/07, čím porušil zmluvné povinnosti.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu pokus o pokonávku s doručenkou; faktúry; všeobecné podmienky poskytovania služieb navrhovateľa, potvrdenie o cene MT, doručenky, zmluvu o pripojení s dodatkom.

Na základe vyššie uvedeného súd v danej veci nariadil ústne pojednávanie na deň 02.07.2015. Na pojednávanie sa nedostavil nikto, preto súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ s odporcom uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 07.08.2012 spolu s dodatkom, na základe ktorého mu bolo odpredané zariadenie Huawei E3131 s viazanosťou 24 mesiacov za kúpnu cenu 9 Eur.

Daná zmluva obsahuje, že neoddeliteľnou súčasťou sú okrem iného aj Všeobecné podmienky a cenník služieb.

Súdu boli spolu s návrhom predložené všeobecné podmienky. (l.č.21)

Navrhovateľ zároveň predložil súdu listinu bez označenia, na ktorej je tabuľka s uvedením:

- názov akcie, typ MT: Huawei E3131, akciová cena 9 a predajná cena 80a zmluvná pokuta 71.(l.č.5)

Súd posúdil, že predmetná zmluva s dodatkom je spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Súd poukazuje na to, že v každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná práva úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

To však nevylučuje, aby sa navrhovateľ domáhal svojich práv, pokiaľ boli spotrebiteľom - odporcom porušené.

Ochrana spotrebiteľa totiž neznamená, že spotrebiteľ môže porušovať dohodnuté povinnosti a neplatiť za poskytnuté služby.

S poukazom na to, že je daná zvýšená zákonná ochrana spotrebiteľa, je nepochybné, že odporca svoje povinnosti neplnil a taktiež mal vedomosť o zmluvnom ujednaní, že v prípade porušenia jeho povinnosti je navrhovateľ oprávnený požadovať aj zmluvnú pokutu.

Odporca aj napriek tomu svoje povinnosti bez uvedenia riadneho dôvodu neplnila.

Je nepochybné, že Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/91/2011 bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty označená ako neprijateľná podmienka.

V dôsledku toho navrhovateľ si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ale náhradu škody.

Podľa § 44 ods.1 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných

služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Súd mal z predložených listín zistené, že uzavretým dodatkom k zmluve sa odporca zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby, pričom odporcovi bolo odpredané telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Z predložených listín mal súd preukázané vystavenie faktúr za poskytnuté služby za jednotlivé obdobia:

- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.06.2013 na sumu 5,- Eur splatnú dňa 24.06.2013 za upomienku
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2013 na sumu 16,99 Eur splatnú dňa 24.07.2013
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.06.2013 na sumu 16,99 Eur splatnú dňa 24.06.2013
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2013 na sumu 5,- Eur splatnú dňa 24.07.2013 za upomienku.

Súd mal preukázané, že listom označeným ako pokus o pokonávku zo dňa 10.10.2013 (l.č.14) navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za zúčtovacie obdobie 2013/06-2013/07, a to do 24.10.2013.

V danom liste navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi aj zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 71,- Eur z dôvodu porušenia zmluvných povinností.

Súd sa nezaoberal zmluvnou pokutou, keďže nebola predmetom konania.

V danom konaní navrhovateľ tvrdil, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za obdobie 2013/06-2013/07, a to v celkovej sume 43,98 Eur.

V konaní nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za dané obdobie.

Odporca bol v konaní nečinný.

Súd si osvojil tvrdenia navrhovateľa, ktoré neboli nikým a ničím spochybnené a dospel tak k záveru, že odporca skutočne porušil svoje zmluvné povinnosti za obdobie 2013/06-2013/07, pričom bol viazaný 24 mesiacov, a to na základe dodatku k zmluve.

UPOMIENKY

Súd mal preukázané vystavenie faktúry č5209334191 zo dňa 10.06.2013 na sumu 5,- Eur splatnú dňa 24.06.2013 za upomienku a faktúru č. 5213003622 zo dňa 10.07.2013 na sumu 5,- Eur splatnú dňa 24.07.2013 za upomienku.

Súd však nemal preukázanú žiadnu upomienku, a to ani jej vystavenie, ani jej doručenie.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ ničím nepreukázal opodstatnenosť fakturovanej sumy 10,- Eur za 2 upomienky, t.j. 5 Eur x 2, teda nepreukázal jej zaslanie, ako ani samotnú realizáciu upomienky, ako ani opodstatnenosť danej výšky, teda prečo práve 5,- Eur za upomienku, súd v tej časti žalobný návrh zamietol.

NÁHRADA ŠKODY

Čo sa týka uplatnenej sumy 41,42 Eur, tento nárok navrhovateľ uplatnil titulom paušalizovanej náhrady škody, ktorá je vo výške rozdielu medzi predajnou cenou a trhovou cenou za odpredanie mobilného telefónu/zariadenia pri zohľadnení počtu mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia zmluvy:

- zariadenie Huawei E3131, akciová cena 9,- Eur a predajná cena 80,- Eur.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

(2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady, medzi ktoré patrí:

- protiprávny úkon,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- zavinenie.

Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na navrhovateľovi.

Zavinenie je subjektívnou právnou kategóriou, pretože vyjadruje vnútorný, psychický vzťah škodcu k výsledku svojho konania. zavinenie môže spočívať vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Forma zavinenia ovplyvňuje rozsah náhrady škody.

Predloženými listinami navrhovateľom označenými ako doklad o predajnej cene MT/zariadenia, navrhovateľ preukazoval akciovú cenu MT a predajnú cenu s DPH.

Súd poukazuje, že z ničoho nevyplýva, že daný doklad je hodnovernými dokladmi, ide len o nejaký výtlačok navrhovateľa. Z ničoho nevyplýva, že skutočne bola taká trhovú cena. Hoci v dodatku k zmluve bolo uvedené, že odporca si je vedomý, aká je výška maloobchodnej ceny, ale to neznamená, že takto uvádzaná cena skutočne aj bola.

Súd nezistil ukončenie zmluvného vzťahu.

Navrhovateľ vypočítal skutočnú škodu, ktorú mu mal odporca spôsobiť:

- akciová cena 9,- Eur a predajná cena 80,- Eur, zľava 71,,- Eur, uplatnená škoda 41,42 Eur.

Navrhovateľ síce uviedol, že pri výpočte náhrad škody zohľadnil počet mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia zmluvy, avšak taký výpočet nie je zrejmy a uplatnená suma 41,42 Eur bola určená bez právneho základu, svojvoľne. Je zrejmé, že bola poskytnutá zľava 71,- Eur, ale nie je zrejmy výpočet a spôsob nejakého zohľadnenia tak, že vyšla škoda vo výške 41,42 Eur.

Je neprípustné, aby si poškodený sám svojvoľne bez akejkoľvek opory určoval výšku škody tak, ako navrhovateľ v tomto prípade. Teda bez akéhokoľvek relevantného výpočtu, či určenia, teda bez akéhokoľvek relevantného preukázania výšky škody, pokiaľ mu vôbec vznikla, keďže zmluvný vzťah nebol preukázateľne ukončený.

Z ničoho však nevyplýva, že by navrhovateľ požadoval späť mobilné telefóny/zariadenia, ktoré odpredal odporcovi.

Pokusom o pokonávku navrhovateľ požadoval zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinností - neplatenie faktúr riadne a včas.

Avšak v rámci tohto konania po vyhlásení neprijateľnej podmienky ohľadom zmluvnej pokuty rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (6Co/91/2011) navrhovateľ nepožadoval zmluvnú pokutu, ale iba náhradu škody v danej výške, ktorá je rozdielom predajnej ceny a trhovej ceny odpredaných zariadení.

Čo sa týka náhrady škody, súd má za to, že navrhovateľ ju nijako nepreukázal.

Taktiež súd poukazuje, že Dodatok bol uzavretý dňa 07.08.2012. Žaloba bola podaná až dňa 09.02.2015 a z ničoho nevyplýva, že odporca bol vyzvaný na vrátenie MT. Vyzývaný bol iba na zaplatenie faktúr. Pokiaľ v danej výzve bol vyzývaný aj na náhradu škody, túto sumu špecifikoval iba ako zmluvná pokuta/náhrada škody, čo je značne neurčité, a nie je z toho zrejmé, čoho sa vlastne domáhal, keďže nie je zrejmé, či náhrady škody alebo zmluvnej pokuty.

Náhradu škody zrozumiteľným spôsobom si uplatnil až žalobným návrhom, ktorý však tiež nahrádza samotnú výzvu, ale v takej podobe bol odporcovi doručený až dňa 11.05.2015.

Od uzavretia zmlúv však uplynuli viac ako 2 roky a predsa je prirodzené, že každým dňom klesá hodnota veci, ako je aj mobilný telefón, či iné zariadenie, a to o to viac, že je aj používaný.

Preto ak navrhovateľ požaduje náhradu škody spočívajúcu v rozdieli predajnej a trhovej ceny po zohľadnení mesiacov od uzavretia zmluvy, ale bez uvedenia počtu týchto mesiacov, bez riadneho zdôvodnenia, bez riadneho výpočtu.

Súd poukazuje na to, že od uzavretia zmluvy, teda od začiatku používania odpredaného MT ubehol určitý časový odstup.

Aj bez znaleckého dokazovania je nepochybné, že hodnota takých zariadení klesá, znižuje sa každým dňom, a to bez ohľadu na to, či sa používa alebo nie. Ak sa používa, tak o to viac sa hodnota znižuje.

Z uvedeného je zrejmé, že odporca platil za poskytnuté služby cca 1 rok, a teda aj používal mobilné zariadenie danú dobu, avšak napriek tomu navrhovateľ požaduje náhradu škody vo výške hodnoty mobilných zariadení, keďže žiada rozdiel predajnej ceny a akciovej ceny, ktorú už odporca zaplatil, a to po zohľadnení mesiacov od uzavretia zmluvy. Avšak nie je zrejmý výpočet, počet mesiacov,...

Navrhovateľ nepreukázal skutočnú výšku škody.

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú alebo znamenali, že právo (nárok) žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme.

Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods.1 O.s.p.

Podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

Dôkazné bremeno síce postihuje účastníka konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam, ktorý sa spája s tým, že napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom skutkový stav zostane neobjasnený. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané.

V zmysle § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal ani samotný vznik škody a ani výšku skutočnej škody, ani príčinnú súvislosť.

Zároveň súd poukazuje na to, že odporca bol viazaný 24 mesiacov od uzavretia zmluvy.

Z predložených listín vyplýva, že odporca neuhrádzal faktúry od 06/2013, avšak napriek tomu navrhovateľ nepreukázal, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, že navrhovateľ žiadal od odporcu vrátenie mobilného zariadenia. Tým, že poskytoval odporcovi benefity a poskytol mobilné zariadenie so zľavou, neznamena, že odporca neuhrádzaním faktúr spôsobil zároveň aj ďalšiu škodu, pričom je nepochybné, že odporca platil za poskytnuté služby zo zmluvy niekoľko mesiacov, a predsa je rozdiel v porušení zmluvných povinností tesne po uzavretí zmluvy a počas doby viazanosti, čo sa musí odraziť adekvátne aj v prípadnej výške škody. Pokiaľ navrhovateľ toto údajne zohľadnil, toto viac nešpecifikoval, iba uviedol konkrétnu sumu, ktorú si uplatňuje ako náhradu škody, avšak bez relevantného zdôvodnenia a preukázania. Je nepostačujúce iba uviesť výšku predajnej ceny a akciovej ceny a uvedenie, že bol zohľadnený počet mesiacov od uzavretia zmluvy, a to bez uvedenia konkrétneho počtu mesiacov,

bez riadneho konkrétneho výpočtu a bez relevantného preukázania. Výška škody bola tak určená navrhovateľom svojvoľne.

S poukazom na uvedené súd nepriznal navrhovateľovi sumu 53,98 Eur, a v tej časti žalobný návrh zamietol, keďže s poukazom na uvedené skutočnosti nebol preukázaný vznik škody vo výške 43,98 Eur, ako ani výška, ani príčinná súvislosť, teda neboli splnené žiadne predpoklady pre náhradu škody a nebolo preukázané ani zrealizovanie upomienok vo výške 10,- Eur.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd priznal navrhovateľovi iba sumu za poskytnuté služby vo výške 33,98 Eur.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % od 25.10.2013, teda od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávku, a to zo sumy 33,98 Eur.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca bol v omeškaní so splatením predmetných vyššie uvedených faktúr za služby, nakoľko ich neuhradil riadne a včas, teda v lehote ich splatnosti.

Vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nesplnil, dostal sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania. Súd preto uznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 8,5 % ročne v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to od 25.10.2013, teda tak, ako si navrhovateľ uplatnil, hoci odporca sa dostal do omeškania už pred týmto dátumom, a to vždy nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých nezaplatených faktúr.

Výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu súd nedokazoval v zmysle § 121 O.s.p.

Vzhľadom k tomu, že súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 53,98 Eur - za náhradu škody a za upomienky, súd z danej sumy nepriznal ani úroky z omeškania z danej sumy a v tej časti zamietol.

Teda súd zamietol žalobný návrh o zaplatenie sumy 53,98 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 53,98 Eur od 25.10.2013 do zaplatenia.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania.

Vzhľadom na pomer úspechu súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na úspech navrhovateľa a odporcu súd rozhodol tak, že odporca by mal nárok na náhradu trov konania, avšak žiadne si neuplatnil, preto súd mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods.1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods.1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolať treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).